**2021. szeptember 16., csütörtök**

P9_TA(2021)0392

# Az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtása

**Az Európai Parlament 2021. szeptember 16-i állásfoglalása az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtásáról: eredmények, tanulságok és leküzdendő akadályok (2020/2046(INI))**

(2022/C 117/13)

*Az Európai Parlament,*

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. és 14. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 113. és 115. cikkére,

— tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. február 15-i 2011/16/EU tanácsi irányelvre ([1]) (DAC),

— tekintettel a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló, az európai unióbeli adórendszerek működésének javítását célzó cselekvési program (Fiscalis 2020) létrehozásáról, valamint az 1482/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1286/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. december 9-i 2014/107/EU tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. december 8-i (EU) 2015/2376 tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. május 25-i (EU) 2016/881 tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelmet szolgáló információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló, 2016. december 6-i (EU) 2016/2258 tanácsi irányelvre ([6]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókkal kapcsolatosan az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2018. május 25-i (EU) 2018/822 irányelvre ([7]),

— tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2020. július 15-i bizottsági javaslatra (DAC7) (COM(2020)0314),

— tekintettel az adózás területén történő uniós közigazgatási együttműködés jövőbeli alakulásáról szóló, 2020. június 2-i tanácsi következtetésekre,

([1]) HL L 64., 2011.3.11., 1. o.
([2]) HL L 347., 2013.12.20., 25. o.
([3]) HL L 359., 2014.12.16., 1. o.
([4]) HL L 332., 2015.12.18., 1. o.
([5]) HL L 146., 2016.6.3., 8. o.
([6]) HL L 342., 2016.12.16., 1. o.
([7]) HL L 139., 2018.6.5., 1. o.

— tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról kialakított, 2021. március 10-i álláspontjára ([8]),

— tekintettel a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó meglévő szabályok megerősítésére és az információcsere-keretnek a kriptoeszközökre és az elektronikus pénzre történő kiterjesztésére irányuló intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2020. november 23-i bizottsági bevezető hatásvizsgálatra,

— tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv végrehajtásáról szóló, 2017. december 18-i bizottsági jelentésre (COM(2017)0781),

— tekintettel a közvetlen adózás területén történő automatikus információcserére vonatkozó statisztikák és információk áttekintéséről és értékeléséről szóló 2018. december 17-i bizottsági jelentésre (COM(2018)0844),

— tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelv értékeléséről szóló 2019. szeptember 12-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2019)0327),

— tekintettel az Európai Számvevőszék 03/2021. sz. „Az adóügyi információk Unión belüli cseréjéről: biztos alapok, bizonytalan végrehajtás” című különjelentésére,

— tekintettel a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. május 7-i bizottsági közleményre (C(2020)2800),

— tekintettel a helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2020)0312),

— tekintettel „Az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtása” című, a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által közzétett tanulmányra ([10]),

— tekintettel az OECD adóalap-erózióról és nyereségátcsoportosításról (BEPS) szóló, 2013. július 19-i cselekvési tervére,

— tekintettel az OECD „A számlainformációk automatikus cseréjének 2020. évi szakértői értékelése” című, 2020. december 9-i jelentésére,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Eredményes és összehangolt uniós intézkedések az adócsalás, az adókikerülés, a pénzmosás és az adóparadicsomok elleni küzdelem érdekében” című, 2020. szeptember 18-i véleményére ([11]),

— tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0193/2021),

---

([8]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0072.
([9]) HL C 108., 2021.3.26., 8. o.
([10]) Tanulmány – „Az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtása” , Európai Parlament, a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, Hatásvizsgálatok és az Európai Hozzáadott Érték Igazgatósága, Utólagos Értékelések Osztálya, 2021. február 4.
([11]) HL C 429., 2020.12.11., 6. o.

**2021. szeptember 16., csütörtök**

A. mivel az EU tisztességtelen, illetve agresszív adózási gyakorlatokkal szembesül, például azzal a ténnyel, hogy az uniós tagállamok vesztesége évente 160–190 milliárd EUR között mozog ([12]) a multinacionális vállalatok adókijátszása és nyereségátcsoportosítása miatt; mivel ez a veszteség jelentős nagyságrendű, tekintettel az egészségügyi, társadalmi és gazdasági válságra, amellyel az Unió jelenleg is küzd; mivel 2016-ban az uniós adófizetők 1,5 billió EUR összegű vagyont tartottak offshore számlákon, ami átlagosan 46 milliárd EUR összegű adóbevétel-kiesést eredményezett az Unióban az egyének adókijátszása miatt ([13]); mivel ezek az összegek csak a magánszemélyek és a vállalatok által elkövetett adókikerülés általános problémájának egy részét képezik, és ezt az értéket jogellenesen vonják le a nemzeti költségvetésekből, és ezért további terhet jelentenek a szabályokat betartó adófizetők számára;

B. mivel az adókijátszás, az adókikerülés és az adócsalás hatékonyabb visszaszorítása céljából az utóbbi években az adóhatóságok közötti együttműködés uniós és globális szinten is jelentősen javult, különösen a G20-ak és az OECD 2014-ben jóváhagyott közös jelentéstételi standardjának köszönhetően;

C. mivel az oknyomozó újságírók által nyilvánosságra hozott számos eset, például a LuxLeaks, a panamai dokumentumok, a Paradise-iratok a cum-ex/cum-cum botrányok és legutóbb az OpenLux hozzájárultak az adókikerülés, az adókijátszás és az adócsalás mértékének és hatásának fokozottabb tudatosításához, és még inkább arra ösztökélték az Uniót, hogy továbbfejlessze az eszköztárát ellenük; mivel az OpenLux nyilvánosságra hozatala bebizonyította, hogy az adóügyi információcserének minőségibbnek és eredményesebbnek kell lennie;

D. mivel a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv, amely 2013 januárjában lépett hatályba, és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adózás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló 77/799/EGK tanácsi irányelv helyébe lépett, meghatározta a tagállamok közötti együttműködésre vonatkozó szabályokat és eljárásokat a tagállami adóhatóságok közötti információcserével, különösen a jövedelemre és az eszközökre vonatkozó automatikus információcserével kapcsolatban;

E. mivel a DAC-ot később ötször módosították, hogy az automatikus információcsere hatályát fokozatosan kiterjesszék a pénzügyi számlákra és a kapcsolódó bevételekre vonatkozó információkra (DAC2), a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra (ACBR) és az előzetes ármegállapodásokra (APA) (DAC3), a multinacionális vállalatok által benyújtott országonkénti jelentésekre (CbCR) (DAC4), hogy hozzáférést biztosítsanak az adóhatóságok számára a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, a pénzmosás elleni szabályozás alapján gyűjtött információkhoz (DAC5), és végül kiterjesszék az automatikus információcsere hatályát a határokon átnyúló adótervezési konstrukciókra és a közvetítőkre vonatkozó kötelező adatszolgáltatási szabályokat vezessenek be (DAC6);

F. mivel a DAC1–DAC4 szerinti automatikus információcserére vonatkozó rendelkezések 2015. január és 2017. június között léptek hatályba, és a kezdeti hatásuk már értékelhető, míg a DAC5 és a DAC6 rendelkezéseinek hatását még túl korai lenne értékelni, mivel azok csak 2018. januárban, illetve 2020. júliusban léptek hatályba;

G. mivel a Bizottság 2020 júliusában további módosítást javasolt az automatikus információcsere hatályának többek között a digitális platformon keresztül szerzett jövedelmekre való kiterjesztése érdekében (DAC7), és további módosítást jelentett be a kriptoeszközökre vonatkozó információkhoz való hozzáférés biztosítása érdekében (DAC8); mivel egy ilyen felülvizsgálat lehetőséget adhat az információcsere-keret egészének javítására;

H. mivel a Tanács az Európai Parlament véleményének figyelembevétele nélkül zárta le a DAC számos felülvizsgálatára vonatkozó, többek között a DAC7-re vonatkozó közelmúltbeli javaslatról folytatott tárgyalásokat, ami ellentétes a lojális együttműködés elvével és az Európai Parlamentnek az EUMSZ 115. cikkében meghatározott konzultációs folyamatban betöltött szerepével;

I. mivel a Tanácsban a Bizottság által javasolt javításokról való megállapodás nehézségei azt nem kínálnak megfelelő válaszokat a globális adóügyi problémákra;

---

([12]) Dover, R. és mások: „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union" (Az átláthatóság, a koordináció és a konvergencia meghonosítása az Európai Unión belüli társaságiadó-politikákban), 1. rész: „Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning" (Az agresszív társaságiadó-tervezés nagyságrendjének értékelése), Európai Parlament, Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága, Európai Hozzáadott Érték Osztály, 2015. szeptember, https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2019-10/2019-taxation-papers-76.pdf.

([13]) Európai Bizottság, Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság, adóügyi tanulmányok, 76. sz. munkadokumentum, „Estimating International Tax Evasion by Individuals" („A nemzetközi egyéni adókijátszás mértékének felbecslése"), 2019, https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019-taxation-papers-76.pdf

J. mivel a nemzetközi és az európai standardok között továbbra is vannak ellentmondások, különösen az adóügyi információk közlésének határidejét illetően; mivel a tagállamok többsége összesített információkat tesz közzé az országonkénti jelentésekben az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos cselekvési terv 13. intézkedése keretében;

K. mivel az Unió megállapodásokat írt alá harmadik országokkal, többek között Andorrával, Liechtensteinnel, Monacóval, San Marinóval és Svájccal annak biztosítása érdekében, hogy a DAC2-vel egyenértékű információkat osszanak meg a tagállamokkal; mivel a DAC későbbi változatára nem vonatkoznak hasonló megállapodások;

L. mivel a DAC1–DAC4 végrehajtásáról csak nagyon korlátozott információk állnak rendelkezésre a nyilvánosság számára, a DAC4 szerinti országonkénti jelentésekre vonatkozó információcseréről szinte semmilyen mennyiségi információ nem áll rendelkezésre, és mivel elenyésző a DAC tagállami szintű végrehajtásával kapcsolatos mennyiségi információ;

M. mivel a Parlament teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzeti adóügyi szuverenitás elvét;

N. mivel a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy a DAC1 és DAC2 automatikus információcserére vonatkozó rendelkezései szerinti információcsere jelentősen megnőtt a hatálybalépés óta, és hogy a tagállamok 2015 és 2017 közepe között a DAC1 rendelkezései alapján mintegy 11 000 üzenetet cseréltek közel 16 millió adófizetőre és több mint 120 milliárd EUR értékű jövedelemre/eszközre vonatkozóan, a DAC2 rendelkezései alapján pedig 2018-tól körülbelül 8 000 üzenetet, amelyek mintegy 8,3 millió, összesen közel 2,9 billió EUR értékű számlára vonatkoztak;

O. mivel a DAC3 automatikus információcserére vonatkozó rendelkezései a jelentett, határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítások (ACBR) és az előzetes ármegállapodások (APA) számának jelentős növekedéséhez vezettek a korábbi időszakhoz képest, amikor ezeket csak ritkán, spontán módon osztották meg annak ellenére, hogy 1977 óta jogilag kötelező erejű követelmény számos ACBR és APA megosztása, mivel 2017-ben 652 ACBR-t/APA-t jelentettek, míg 2016-ban csak 529-et, 2015-ben 113-at és 2014-ben 11-et; mivel a sikert nem lehet kizárólag a jelentett ACBR-ek és APA-k számának teljes növekedésével mérni, amint azt a LuxLetters-ügy során napvilágra került információk is mutatják;

P. mivel a Parlament feladata, hogy a Tanáccsal együtt politikai ellenőrzést gyakoroljon a Bizottság felett, a Szerződésekben meghatározottak szerint az EUSZ 14. cikke értelmében, beleértve annak jogérvényesítési és végrehajtási politikáját is, és mivel ehhez megfelelő hozzáférésre van szüksége a vonatkozó információkhoz; mivel az EUSZ 17. cikkének (8) bekezdése értelmében a Bizottság az Európai Parlamentnek tartozik felelősséggel;

Q. mivel a Bizottság összesen 73 kötelezettségszegési eljárást indított, amelyek főként a DAC késedelmes tagállami átültetésével kapcsolatosak, és 2021. januárban két kötelezettségszegési eljárás még mindig folyamatban van; mivel a DAC tagállamok általi késedelmes vagy hiányos átültetése számos kötelezettségszegési eljárást indokolt, és ez a forgatókönyv igazolja a Parlament kiállását amellett, hogy a Bizottság szigorúan ellenőrizze az európai adóügyi jogszabályok, és különösen a DAC rendelkezéseinek átültetését;

R. mivel az OECD a 2014-ben kidolgozott közös jelentéstételi standardjával nemzetközi standardot hozott létre az automatikus információcserére vonatkozóan, és világszerte több mint 100 jogrendszer vállalta, hogy 2021-től bevezeti a pénzügyi számlák automatikus információcseréjét;

S. mivel a Parlament elismeri, hogy a közvetlen adózás területén nem rendelkezik jogalkotói hatáskörrel, a közvetett adózás területén pedig csak korlátozott jogalkotói hatáskörrel rendelkezik;

T. mivel a DAC keretrendszere mellett ugyanekkora figyelmet kellene fordítani az adóhatóságok az irányú képességére és hajlandóságára, hogy elősegítsék az keretrendszernek való megfelelést és az adófizetők érdekeit szolgálják;

U. mivel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló irányelvnek a nemzeti adóhatóságok összehangolt munkájának erősítését szolgáló eszköznek kell lennie, de figyelembe kell vennie olyan vonatkozásokat is, mint például: i. az adóhatóságok erőforrásainak megerősítése (humán-, pénzügyi és infrastrukturális – elsősorban digitális infrastrukturális – erőforrások); ii. az adófizetők jogainak védelme, például adatvédelem; iii. a szakmai és ipari titkok védelme magas szintű kiberbiztonsági előírások betartása mellett az információcsere folyamatában; iv. az adófizetők és a vállalkozások adminisztratív és bürokratikus terheinek csökkentése; v. az adóhatóságok teljesítményére vonatkozó szigorúbb előírások előmozdítása, az európai szabályoknak való megfelelésre vonatkozó szorosabb határidőkkel; és vi. vállalataink versenyképességének megőrzése, az adminisztratív követelményeknek való megfelelés biztosításának egyszerűbb és gyorsabb módjaival;

**2021. szeptember 16., csütörtök**

V. mivel a Covid19-világjárvány által előidézett gazdasági válság hatalmas fiskális és költségvetési erőfeszítéseket követelt a kormányoktól, többek között a vállalatoknak nyújtott támogatás formájában; mivel az ilyen támogatás kedvezményezettjeinek eleget kell tenniük társadalmi kötelezettségeiknek, például megfelelően együtt kell működniük az adóhatóságokkal az átfogó adóügyi információcsere biztosítása érdekében;

W. mivel az adóügyi információcsere hatékonysága nem annyira a kicserélt adatok mennyiségétől, hanem inkább a minőségtől függ; mivel ezért az adatok minősége és teljessége alapvető fontosságú ahhoz, hogy a lehető legjobban ki lehessen aknázni a DAC keretrendszerének előnyeit; mivel a DAC1–DAC4 keretében végrehajtott információcsere mennyiségi adataira vonatkozó, nyilvánosan elérhető információk hiánya jelentősen megnehezíti a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament demokratikus ellenőrzését;

X. mivel az egyre inkább digitalizált és globalizált gazdaság olyan összetett és kihívást jelentő dimenziókkal rendelkezik, mint például a digitális és kriptoeszközök, fontos megerősíteni a nemzeti adóhatóságok közötti együttműködést ezen a területen; mivel az adókijátszás elleni küzdelem megerősítése és a méltányos adóztatás előmozdítása érdekében fontos lenne a kriptoeszközöknek az OECD-n és a Pénzügyi Akció Munkacsoporton belül folyó munkával összhangban történő egyértelmű meghatározása; mivel a kriptovaluták elterjedése aktuális kérdés, amelyet a szubszidiaritás és az arányosság elve alapján az igazgatási együttműködés fokozására irányuló valamennyi erőfeszítés során figyelembe kell venni;

Y. mivel az adópolitikák a nemzeti költségvetési és adóügyi szuverenitás középpontjában állnak és nemzeti hatáskörbe tartoznak; mivel minden jelentős európai szintű döntésnek az európai integráció e területén irányadó kormányközi logika szigorú tiszteletben tartásán kell alapulnia; mivel ebben a témában a további integrációval kapcsolatos fontos döntéseket mindig a szerződések, a nemzeti hatáskörök, valamint a nemzeti költségvetési és adóügyi szuverenitás tiszteletben tartásával kell meghozni; mivel a Parlament egyetért azzal a célkitűzéssel, hogy innovatív megoldásokat kell találni adóügyekben, figyelembe véve az intézményi keretet, amelyet meg akarunk őrizni;

Z. mivel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésnek olyan eszköznek kell lennie, amely jobb kommunikációs csatornák és hatékony információcsere-gyakorlatok révén fokozza a magánszemélyek és vállalkozások által elkövetett adócsalás és adókijátszás elleni küzdelmet;

AA. mivel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló irányelv egymást követő felülvizsgálatai azt bizonyítják, hogy ez egy aktuális téma a tagállamok és az európai politikai döntéshozók számára, hogy az európai eszközök fokozatosan és egyre inkább a szorosabb együttműködés irányába fejlődnek, és hogy a polgárok tisztában vannak azzal, hogy az európai megoldások hozzáadott értéket képviselnek az adózással kapcsolatos kérdések kezelésében, főként az adókikerülés, az adókijátszás és az adócsalás elleni küzdelemben;

AB. mivel a fedőcégek használata veszélyezteti a magánszemélyek jövedelmére és tőkenyereségére, különösen az ingatlanra vonatkozó információcserét;

AC. mivel a jelenlegi keretrendszerben nem cserélik ki automatikusan a vállalati részvények tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat;

AD. mivel családi vagyontervezők vállalkozás közvetlen tulajdonlása vagy közeli családtag tulajdonában lévő befektetési szervezetek révén gyakran birtokolnak jelentős vagyont külföldön [14]; mivel az ilyen pénzügyi intézmények érdekellentétekbe ütközhetnek, ami hozzájárulhat az adóügyi információk megbízhatatlan jelentéséhez; mivel a magánszemélyek külföldön, alacsony adózású vállalkozásokban tartott nem realizált tőkenyereségére a nemzeti adórendszerek szinte egyáltalán nem terjednek ki; mindkettő lehetővé teszi a vagyonos magánszemélyek számára, hogy alacsony adóval terhelt jövedelemre épülő vagyont halmozzanak fel, míg a középosztály csak a teljes mértékben adóköteles jövedelem alapján tud vagyont felhalmozni;

---

[14] Zárójelentés, Ecorys – Az egyének által nemzetközi pénzügyi központokban elrejtett vagyon nyomon követése, valamint az adócsalás elleni küzdelemmel kapcsolatos, az adózási átláthatóságra vonatkozó közelmúltbeli nemzetközi standardok hatásának figyelése.

AE. mivel az információcsere jól működő és hatékony keretrendszere minden tagállamban enyhítheti a költségvetési nyomást;

***Fedezeti és jelentéstételi követelmények***

1. üdvözli, hogy az uniós intézmények folyamatosan javították év bővítették az információcsere hatókörét az adócsalás, az adókijátszás és az adókikerülés visszaszorítása érdekében, beleértve a DAC7-re vonatkozó közelmúltbeli javaslatot, valamint a DAC8-re vonatkozó terveket is; megjegyzi azonban, hogy miközben folyamatosan növelték a DAC keretrendszerének hatályát, túl kevés figyelmet fordítottak az adatok minőségének és teljességének javítására;

2. kiemeli, hogy az adóhatóságok közötti információcsere jelentősen javult mind nemzetközi, mind uniós szinten; emlékeztet arra, hogy a DAC2, DAC3, DAC4, DAC6 és DAC7 közvetlenül kapcsolódik az OECD szintjén végzett munkához; úgy véli, hogy a nemzetközi szinten elfogadott intézkedések minimumkövetelményt jelentenek az EU számára;

3. megállapítja, hogy az adóhatóságoknak jobban végre kell hajtaniuk és alkalmazniuk kell a szabályokat annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék a jövedelembevallás elmulasztásának kockázatát, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy garantálja a szabályok jobb végrehajtását; megjegyzi azonban, hogy egyes jövedelem- és eszköztípusok továbbra sem tartoznak a rendelet hatálya alá, ami az adókötelezettségek megkerülésének kockázatát hordozza magában; felhívja a Bizottságot annak felmérésére, hogy mennyire szükséges és mi a legmegfelelőbb módja annak, hogy az automatikus információcserébe beépítsék a tulajdonviszonyokra vonatkozó alábbi információkat, jövedelmi tételeket és nem pénzügyi eszközöket, és hogy nyújtson be konkrét javaslatokat erre vonatkozóan: a) az ingatlanok és vállalatok tényleges tulajdonosai; b) az ingatlanhoz kapcsolódó tőkenyereség és a pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó tőkenyereség, beleértve a valutakereskedést is, különösen annak érdekében, hogy az adóhatóságok jobban tájékozódhassanak a realizált tőkenyereségek azonosítása során; c) a nem letéti jellegű osztalékbevétel; d) szabadkikötőkben, vámraktárakban vagy széfekben tárolt nem pénzügyi eszközök, például készpénz, műalkotások, arany vagy más értéktárgyak; e) jachtok és magánrepülőgépek; továbbá f) nagyobb személyközi hitelezési, közösségi finanszírozási és hasonló platformokon vezetett számlák;

4. megállapítja, hogy a DAC1 hatékonyságát komolyan korlátozza az a tény, hogy a tagállamoknak mindössze minimum két jövedelemkategóriát kell jelenteniük; tudomásul veszi a legutóbbi módosítást, amely arra kötelezi a tagállamokat, hogy minden rendelkezésre álló információt cseréljenek ki a 2024-től kezdődő adómegállapítási időszakok esetében legalább négy jövedelemkategória vonatkozásában; felhívja a Bizottságot, hogy hatásvizsgálat elvégzését követően tegye kötelezővé az irányelv alkalmazási körébe tartozó valamennyi jövedelem- és eszközkategóriára vonatkozó jelentéstételt; felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki hatékony és hozzáférhető nyilvántartásokat az információcsere céljaira; megjegyzi, hogy ezek az erőfeszítések a belföldi adóbeszedést is elősegítik;

5. megjegyzi, hogy az elektronikus pénzre és/vagy kriptoeszközökre vonatkozó információk gyűjtése kihívást jelent, nehezen vonhatók be az automatikus információcserébe a közvetítőktől való függetlenségük miatt; szorgalmazza az elektronikus pénzzel és a kriptoeszközökkel kapcsolatos információk gyűjtésére szolgáló átfogó keret létrehozását;

6. megjegyzi, hogy az adatszolgáltató pénzügyi intézmények és a DAC2 keretében jelentendő számlatípusok meghatározása magában hordozza a szabályok kijátszásának és a bürokrácia növekedésének kockázatát; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje annak szükségességét, hogy a jelentéstételi kötelezettségeket kiterjesszék a pénzügyi intézmények egyéb releváns típusaira, elkerülve a további bürokráciát, és szükség esetén tegyen ezirányú javaslatot, újból mérlegelje a közeli családtag által irányított befektetési szervezetek pénzügyi intézménnyé történő minősítését, vizsgálják felül az adatszolgáltatási kötelezettség alá nem tartozó számlák meghatározását, és töröljék el a gazdálkodó egységek már meglévő számláira alkalmazandó küszöbértékeket; emlékeztet arra, hogy megfelelő informatikai rendszerek megléte esetén a nulla mentesség és a nulla küszöbértékek gyakorlata hozzájárulhat a bürokrácia csökkentéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy a bürokrácia csökkentése érdekében mérlegelje a pénzügyi intézmények számára azt a kötelezettséget, hogy amennyiben nincs jelentendő információ, nullás bevallást nyújtsanak be;

7. megállapítja, hogy a DAC3 tartalmaz bizonyos vakfoltokat és nem szándékolt negatív következményei lehetnek, például az, hogy az adóhatóságok nem cserélik ki a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokat, ha azok túl kedvezőek, vagy az adóhatóságok informális megállapodásokhoz folyamodnak az információcsere elkerülése érdekében, ahogy azt a luxemburgi „tájékoztató levelek” révén történő adómegállapítás „árnyék”-rendszerének gyakorlata megmutatta; helyteleníti a vagyonos magánszemélyek kedvezményes elbánásban részesítését; ezért kéri, hogy a DAC3 szerinti információcsere hatályát terjesszék ki az informális megállapodásokra, amelyek nem „előzetesek” (pl. az ügyletet követő megállapodások vagy a bevallások benyújtása utáni megállapodások), az előzetes ármegállapodásokra és a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapításokra, a természetes személyekre és az olyan feltételes adómegállapításokra, amelyek még érvényesek, de amelyeket 2012 előtt adtak ki, módosítottak vagy újítottak meg; sajnálja, hogy eddig figyelmen kívül hagyták az Európai Parlament korábbi, ezzel kapcsolatos felhívásait; sajnálja, hogy a DAC3 keretében szolgáltatott információk minősége alacsony, és a tagállamok adóhatóságai még nem használják széles körben, azt tanácsolja, hogy külön értesítést kell küldeni azoknak az adóhatóságoknak, ahol a DAC3 hatálya alá tartozó feltételes adómegállapításban részesülő vállalat adóalanyisággal rendelkezik;

**2021. szeptember 16., csütörtök**

8. sajnálja, hogy a két- és többoldalú előzetes ármegállapodások nem tartoznak a DAC3 szerinti információcsere hatálya alá, amennyiben a kapcsolódó nemzetközi adóegyezmény nem teszi lehetővé azok közzétételét; felhívja a tagállamokat, hogy tárgyaljanak újra minden olyan meglévő nemzetközi adómegállapodást és a jövőben ne kössenek olyan nemzetközi adómegállapodást, amely nem teszi lehetővé az előzetes ármegállapodások nyilvánosságra hozatalát;

9. sajnálja, hogy a központi adattárban található, a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítások és az előzetes ármegállapodásokra vonatkozó összefoglaló információk gyakran túl tömörek ahhoz, hogy további információk kérése nélkül használni lehessen azokat; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy az adóhatóságoknak milyen összefoglalót kell összeállítaniuk, amelynek tartalmaznia kell az összes releváns közvetlen és közvetett adóvonzatot, például a tényleges adókulcsokat;

10. elítéli a luxemburgi adómegállapítás „árnyék”-rendszerének gyakorlatát, amely a LuxLetters-ügy nyomán került napvilágra, és amely informális megállapodásokhoz vezet, megkerülve a DAC3 által előírt jelentéstételt; sürgeti a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje a DAC3 követelményeinek Luxemburg és más, hasonló gyakorlatokat alkalmazó tagállamok általi esetleges megsértését, és szükség esetén indítson kötelezettségszegési eljárást;

11. üdvözli, hogy számos ország – köztük több tagállam – a DAC4 vagy a BEPS cselekvési terv 13. fellépése alapján előírtaknak megfelelően anonimizált és összesített információkat tesz közzé az országonkénti jelentésekből; sajnálja, hogy a tagállamoknak egy kisebb része nem teszi közzé ezeket az információkat a nemzetközi adatbázisokban; egységes megközelítést szorgalmaz e tekintetben, és kéri a Bizottságot, hogy ezt a követelményt építse be a DAC jövőbeli felülvizsgálatába;

12. az információk minőségének javítása és a túlzott megfelelési költségek elkerülése érdekében javasolja az ugyanazon joghatóságon belül több szervezettel rendelkező multinacionális vállalatok által szolgáltatott információk körének felülvizsgálatát;

13. megállapítja, hogy a DAC6 szerinti kötelező közzétételek következetességét negatívan befolyásolja, hogy egyes tagállamok esetleg eltérő módon értelmezik az ismertetőjegyeket; ezért kéri, hogy az A. és B. kategóriába tartozó ismertetőjegyekre vonatkozó, a fő előny vizsgálatára irányuló teszt megfogalmazása legyen egyértelműbb;

14. emlékeztet arra, hogy a DAC rendelkezései minden olyan vállalkozásra alkalmazandók, amelynek adatszolgáltatási kötelezettségei vannak; emlékeztet azonban arra, hogy a multinacionális vállalatok és a kkv-k megfelelési politikái jelentősen eltérnek egymástól, és ezt figyelembe kell venni a DAC jövőbeli felülvizsgálata során; ezért úgy gondolja, hogy csökkenteni kell a kkv-k megfelelési költségeit és adminisztratív terheit;

15. emlékeztet arra, hogy a közigazgatási együttműködésre vonatkozó európai szabályok nem lépnek a nemzeti szabályok helyébe, hanem inkább az információcserére és az együttműködési intézkedésekre vonatkozó minimumkövetelményeket határozzák meg;

16. elismeri, hogy a DAC célkitűzéseinek javítása érdekében a hangsúlyt nem új jogalkotási szabályokra, hanem a végrehajtásban és a nyomon követésben meglévő hiányosságok megszüntetésére kell helyezni;

***A kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek és a tényleges tulajdonosi viszony***

17. megjegyzi, hogy a megosztott információk mennyisége nagy, a minőségük viszont korlátozott; üdvözli az Európai Számvevőszék ajánlásait; megállapítja, hogy a közös számlák bizonyos nehézségeket okoznak a pénzügyi intézmények számára, aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a pénzügyi intézmények birtokában lévő, az adóügyi illetőségre vonatkozó pontatlan vagy elavult információk és a többszörös illetőséggel való visszaélés az információcsere elmulasztásához vezethet, amikor erre szükség lenne; helyteleníti a befektetői letelepedési program és a befektetői állampolgársági program alkalmazását az információcsere megkerülésére, és megismétli az összes létező program fokozatos megszüntetésére irányuló felhívását; felhívja a Bizottságot, hogy kötelezettségszegési eljárásait terjessze ki valamennyi, befektetői letelepedési programot kínáló tagállamra; szigorúbb végrehajtási eljárásokat szorgalmaz tagállami szinten, és visszatartó erejű nemzeti szankciórendszerek létrehozását a hibás vagy hiányos adatszolgáltatás esetére; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be helyszíni látogatásokat a tagállamokban, és értékelje a nyomon követési rendszereik hatékonyságát; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a DAC adatai minőségének és teljeskörűségének ellenőrzésére szolgáló rendszert, rendszeres visszajelzést a kapott információkkal kapcsolatban, a jövőbeli döntéshozatal javítása céljából a Bizottságnak benyújtandó, a beavatkozások hasznosságáról szóló jelentéseket, valamint eljárásokat a kötelezett szolgáltatók ellenőrzésére az elküldött adatok minősége és teljessége tekintetében; elismeri, hogy a tagállamok között a DAC-on és az alapjául szolgáló rendszereken keresztül kicserélt információk rendkívül bizalmasak;

18. hangsúlyozza, hogy nincsenek előírt szankciók azokra a pénzügyi közvetítőkre nézve, amelyek nem tesznek jelentést, vagy hamisan vagy helytelenül jelentenek információt, és hogy az intézkedések tagállamonként jelentősen eltérnek; emlékeztet arra, hogy a DAC 25a. cikke szerint a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell alkalmazniuk az adatszolgáltatásra kötelezett szervezetekre; sajnálja, hogy a Bizottság nem készít értékelést a szankciók mértékéről vagy visszatartó erejéről az egyes tagállamokban, és hogy a Bizottság nem javasolt összehasonlításra vagy iránymutatásra szolgáló referenciaértékeket e tekintetben; felszólít a meg nem felelés esetén alkalmazandó visszatartó erejű, egységesebb és hatékonyabb szankciók bevezetésére;

19. javasolja, hogy a kettős adatszolgáltatás elkerülése és a számlaegyenlegek pontos azonosításának megkönnyítése érdekében építsenek be egy olyan elemet, amely a különböző számlatulajdonosok közös tulajdonjogát jelöli; javasolja továbbá, hogy a jogalanyok rögzíthetnék az egyes számlatulajdonosok tulajdoni hányadát, és megjelölhetnék, ha egy számla különböző joghatóságú tulajdonosok tulajdonában van;

20. megjegyzi, hogy a DAC5 hozzáférést biztosított az adóhatóságok számára a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, a pénzmosás elleni szabályok alapján gyűjtött információkhoz; megállapítja, hogy az ötödik pénzmosási irányelv (AMLD5) kibővítette az AML és a DAC közötti kapcsolat körét, és hogy a tagállamoknak 2020. január 10-ig kellett átültetniük az ötödik pénzmosási irányelvet; megjegyzi továbbá, hogy a DAC hatékonysága nagymértékben függ a pénzmosás elleni küzdelemről szóló, tagállami szinten hatályos irányelvektől; megállapítja, hogy a DAC hatékonyságát aláássa ezen irányelvek helytelen végrehajtása, a hatékony jogérvényesítés hiánya és a pénzmosás elleni keret fennmaradó hiányosságai, mint például i. az a tény, hogy a tényleges tulajdonost nem tüntetik fel az aktív nem pénzügyi szervezeteken (NFE) keresztül vezetett egyedi számlák esetében, ii. a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk hiánya az ingatlanok és az életbiztosítási szerződések esetében, iii. az összekapcsolt nemzeti nyilvántartások hiánya, különös tekintettel az ingatlanok és a tényleges tulajdonosok nyilvántartásai esetében, valamint iv. a tényleges tulajdonosokra, a kötelező átvilágításra és az adóügyi bűncselekményekre vonatkozó közös fogalommeghatározások hiánya;

21. sajnálatosnak tartja az AMLD4 átültetésének jelenlegi helyzetét a tagállamokban ([15]), mivel a Bizottság 2020. decemberben nyolc, 2021. februárban pedig három tagállam ellen indított kötelezettségszegési eljárást ([16]), megjegyzi, hogy e rendelkezések esetében 2017. június 27. volt az átültetési határidő; sajnálatosnak tarja tovább, hogy az AMLD5 esetében ([17]), amelynek átültetési határideje 2020. január 10. volt, 16 tagállam ellen indítottak kötelezettségszegési eljárást ([18]);

22. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az országok pénzmosás elleni intézkedéseinek a Pénzügyi Akció Munkacsoport által végzett legutóbbi értékelésében az értékelésbe bevont 18 tagállam ([19]) a legfontosabb hatékonysági mutatók tekintetében nem teljesített jól, például a pénzmosás elleni intézkedések megfelelő alkalmazásának osztályozásakor a vizsgált tagállamokat „mérsékelt” vagy „alacsony” hatékonyságúnak minősítették, Spanyolország volt az egyetlen, amely e tekintetben „jelentős” minősítést kapott, és egyik tagállam sem ért el „magas” szintű minősítést ([20]);

23. megállapítja, hogy a piaci szereplők egyre összetettebb struktúrákat használnak a végső tényleges tulajdonosok eltitkolására, és ezáltal akadályozzák a pénzmosás elleni szabályok hatékony végrehajtását; rámutat továbbá az OpenLux keretében napvilágra került hiányosságokra; úgy véli, hogy nem szabad küszöbértéket megállapítani a tényleges tulajdonosok bejelentésére; emlékeztet rá, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók tényleges tulajdonosaira ugyanolyan szintű átláthatóságnak kell vonatkoznia, mint az ötödik pénzmosási irányelv szerint a vállalatokra, a megfelelő biztosítékok rendelkezésre bocsátása mellett;

---

([15]) A 2020. november 25-i állapot. Lásd az Európai Bizottság honlapján a negyedik pénzmosási irányelv átültetésének helyzetét: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-4-transposition-status_hu

([16]) A 2020. december 22-i információ szerint: Csehország, Dánia, Észtország, Írország, Luxemburg, Olaszország, Románia és Szlovákia (lásd az Európai Bizottság honlapját: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_en). 2021. februárban további három kötelezettségszegési eljárás indult Németország, Portugália és Románia ellen. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/inf_21_441.

([17]) A 2020. november 25-i állapot. Lásd az Európai Bizottság honlapján a negyedik pénzmosási irányelv átültetésének helyzetét: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-5-transposition-status_hu

([18]) A 2020. december 22-i információ szerint: Ausztria, Belgium, Ciprus, Csehország, Észtország, Görögország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Magyarország, Olaszország, Portugália, Románia, Spanyolország, Szlovákia és Szlovénia. Lásd az Európai Bizottság honlapját: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_en

([19]) Belgium, Ciprus, Görögország, Írország, Olaszország, Spanyolország, Ausztria, Csehország, Dánia, Lettország, Litvánia, Málta, Szlovákia, Szlovénia, Finnország, Svédország, Portugália és Magyarország.

([20]) Pénzügyi Akció Munkacsoport, 4. körös minősítés, 2020. november, Ausztria, Belgium, Ciprus, Csehország, Dánia, Finnország, Görögország, Magyarország, Írország, Olaszország, Lettország, Litvánia, Málta, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Spanyolország és Svédország.

24. felhívja az Európai Bizottságot, hogy megfelelő időben mutassa be a pénzmosás elleni küzdelem és a 2020. évi DAC közötti kölcsönhatás értékelését;

***Jogi és gyakorlati kihívások***

25. megjegyzi, hogy a Bizottság nyomon követi a DAC-jogszabályok tagállami átültetését; rámutat azonban arra, hogy eddig nem tett közvetlen és eredményes intézkedéseket a tagállamok között továbbított adatok elégtelen minősége miatt, és nem is tett látogatásokat a tagállamokban, továbbá a DAC jelentéstételi rendelkezéseinek megsértése esetén a tagállamok által kiszabott szankciók hatékonyságát sem biztosította; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az ezirányú tevékenységét, és hozzon közvetlen és eredményes intézkedéseket a tagállamok között továbbított adatok elégtelen minőségének kezelése érdekében, fejlessze tovább a DAC-jogszabályok végrehajtására, a kockázatelemzések elvégzésére és a beérkezett adózási információk felhasználására vonatkozó, a tagállamoknak szóló iránymutatását, és indítson kötelezettségszegési eljárásokat, többek között a Globális Fórum ([21]) és a Pénzügyi Akció Munkacsoport felülvizsgálatai felhasználásával; felhívja az Európai Bizottságot, hogy a DAC keretrendszerének közelgő felülvizsgálata során helyezze előtérbe az adatminőség javításának kérdését;

26. aggodalommal jegyzi meg, hogy a Bizottság 2019. évi értékelése kiemelte, hogy az információcsere tekintetében a tagállamok gyakran nem lépik túl a DAC minimumkövetelményeit, és ez hozzájárult a cum-ex/cum-cum adócsalási botrányhoz; megjegyzi különösen, hogy a tagállamok együttműködése megfelelő mechanizmusok, például a más érintett tagállamok ilyen rendszerekről való értesítésére szolgáló spontán információcsere révén nem bizonyult megfelelőnek; megjegyzi továbbá, hogy csak a tagállamok egy kisebb része rendelkezik teljes körű információval mind a hat rendelkezésre álló DAC1 jövedelem- és tőkekategóriáról; hangsúlyozza, hogy hatékonyabb, átfogóbb és gyakoribb információcserére van szükség;

27. aggodalommal állapítja meg, hogy a Globális Fórum a közelmúltban értékelte az EU-ban DAC2-ként hivatkozott közös jelentéstételi standard (CRS) ([22]) jogi végrehajtását, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Globális Fórum szakértői értékelése szerint nem minden tagállam felel meg teljes mértékben a követelményeknek; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a tagállamokat, és indítson kötelezettségszegési eljárásokat mindaddig, amíg valamennyi tagállam teljes mértékben meg nem felel a követelményeknek; várja a Globális Fórumnak a közös jelentéstételi standard gyakorlati végrehajtására vonatkozó szakértői értékelését, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kell gondossággal készüljenek fel erre a folyamatra;

28. sajnálja, hogy a tagállamok az általuk küldött információkat ritkán kapcsolják az adófizető illetősége szerinti ország által kibocsátott adóazonosító számhoz; megjegyzi, hogy úgy tűnik, csak Litvánia és Írország tüntet fel adóazonosító számot a fogadó ország által elismertek szerint ([23]); megjegyzi továbbá, hogy az érvényes adóazonosító számok (TIN-k) megosztása alapvető fontosságú a hatékony információcsere-folyamatok szempontjából; megjegyzi, hogy az adózással kapcsolatos információk egyeztetésének további megkönnyítése érdekében a vállalatok adóazonosító számát is be kell jelenteni; emlékeztet arra, hogy az adófizetők azonosítását megkönnyítő minden intézkedésnek tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, különösen a magánélethez és az adatvédelemhez való jogot;

29. üdvözli a DAC7-ben szereplő azon követelményt, hogy a DAC1 és a DAC2 szerinti információcserébe foglalják bele az illetőség szerinti tagállam adóazonosító számát is az adatok tagállamok közötti összehangolásának és azonosításának javítása érdekében, mivel az adófizetők megfelelő azonosítása elengedhetetlen az adóhatóságok közötti hatékony információcseréhez; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nagy mennyiségű információt nem társítanak az érintett adófizetőkhöz és nem használnak fel megfelelően, ami adózási hiányosságokhoz vezet;

30. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben hozzon létre érvényesítési eszközt az adóazonosító számokhoz; megjegyzi, hogy egy ilyen hitelesítési eszköz jelentősen növelné a pénzeszközökre vonatkozó jelentési hatékonyságot, és így csökkentené ezen intézmények megfelelési költségeit; felhívja a Bizottságot, hogy megfelelő elemzést és hatásvizsgálatot követően vizsgálja meg ismét az európai adóazonosító szám létrehozásának lehetőségét; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a DAC1 és a DAC2 nem egyeztetett adatainak szisztematikusabb elemzését, és vezessenek be eljárásokat a kapott információk szisztematikus kockázatelemzésére;

31. tudomásul veszi, hogy a megkeresésre megosztott információkat (EOIR) gyakran hiányosnak találták, és további pontosításokat igényeltek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EOIR keretében a hatóságoknak a megkeresés kézhezvételének napjától számítva akár hat hónapig vagy még hosszabb ideig is eltart az információk rendelkezésre bocsátása; sajnálattal

([21]) Az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum.
([22]) https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/175eeff4-en.pdf?expires=1614245801&id=id&accname=ocid194994&checksum=C36736F5E5628939095D507381D7D7C5
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

veszi tudomásul, hogy az utólagos információcserének nincs határideje, ami további késedelemre ad lehetőséget; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül ezt a rendelkezést, beleértve az utólagos megkereséseket is, 3 hónapot meg nem haladó időtartamra; javasolja a Bizottság felhatalmazását arra, hogy rendszeresen értékelje a harmadik országok együttműködési szintjét; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az arra utaló jeleket, hogy a megkeresésre történő információcsere több harmadik országgal – köztük Svájccal – nem kielégítő;

32. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a megkeresésre történő információcsere globális fóruma által végzett szakértői értékelés során egy tagállam, Málta összességében „részben megfelelő" minősítést kapott, vagyis az EOIR-szabvány csak részben valósult meg, aminek jelentős gyakorlati hatásai vannak ([24]); megjegyzi, hogy 19 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „tulajdonosra vonatkozó és azonosító adatok" ([25]); megjegyzi, hogy 6 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „számviteli adatok" ([26]); megjegyzi, hogy 5 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „banki adatok" ([27]); megjegyzi, hogy 7 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „információhoz való hozzáférés" ([28]); megjegyzi, hogy 3 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „jogok és biztosítékok" ([29]); megjegyzi, hogy 5 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „információcserére vonatkozó mechanizmusok" ([30]); megjegyzi, hogy 3 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „bizalmas kezelés" ([31]); megjegyzi, hogy 3 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „jogok és biztosítékok" ([32]); megjegyzi, hogy 9 tagállam nem felel meg teljes mértékben a következőknek: „a válaszok minősége és időszerűsége" ([33]); megállapítja, hogy összefoglalva csak nyolc tagállamban nem tártak fel lényeges hiányosságokat ([34]); sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 18 tagállamban lényeges hiányosságokat tártak fel ([35]); mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok alacsony minősítést kaptak olyan konkrét kérdésekben, mint a tulajdonjog és a személyazonosságra vonatkozó információk; felhívja a tagállamokat, hogy a következő szakértői értékelésen érjenek el megfelelő minősítést; megjegyzi, hogy a tagállamok alulteljesítése súlyosan aláássa az EU hitelességét az adócsalás és az adókikerülés elleni nemzetközi küzdelemben; elvárja, hogy a Bizottság minden jogi és nem jogi eszközt mozgósítson annak biztosítása érdekében, hogy a jogszabályokat megfelelően végrehajtsák; felhívja a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségszegési eljárásokat mindaddig, amíg valamennyi tagállam teljes mértékben meg nem felel a követelményeknek; felhívja ezért a tagállamokat, hogy maradéktalanul kötelezzék el magukat a DAC célkitűzései és az információcsere bevált gyakorlatainak végrehajtása mellett;

33. üdvözli a Bizottságnak a DAC7-ben az „előre látható fontosság" szabványának egyértelműsítésére tett javaslatát, amelynek a megkeresésre történő információcsere esetében teljesülnie kell, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat egy szabványosított megközelítés biztosítása és a megkeresésre történő információcserére irányuló rendelkezések hatékonyabb alkalmazása érdekében;

34. üdvözli, hogy a Bizottság különféle eszközöket bocsátott a tagállamok rendelkezésére az információcsere és a bevált gyakorlatok, valamint az informatikai támogatás fejlesztésére, főként a Fiscalis 2020 programon keresztül; hangsúlyozza, hogy tovább kell ösztönözni a bevált gyakorlatok cseréjét, és az információk felhasználására vonatkozó iránymutatásokat kell kidolgozni, különös tekintettel a DAC3-ra és a DAC4-re;

35. megjegyzi, hogy a DAC szerinti információk nem adóügyekben történő felhasználásához a küldő tagállam előzetes engedélye szükséges, amelyet nem mindig adnak meg, bár ezek az információk hasznosak lehetnének a bűnügyi és egyéb nyomozások hatékonyságának növeléséhez, és a kérelmek általában megalapozottak; kitart amellett, hogy a DAC keretében kicserélt információk felhasználását minden esetben az adóügyektől eltérő célokra is engedélyezni kell, amennyiben ezt a fogadó tagállam jogszabályai bűnüldözési célból lehetővé teszik; ebben az összefüggésben sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben kötelezzék el magukat az állampolgárok, mint adófizetők alapvető jogainak magas szintű tiszteletben tartása mellett;

---

([24]) https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-malta-2020-second-round_d92a4f90-en

([25]) Észtország, Ausztria, Magyarország, Belgium, Luxemburg, Bulgária, Horvátország, Hollandia, Ciprus, Lengyelország, Csehország, Portugália, Dánia, Románia, Szlovákia, Görögország, Németország, Málta és Spanyolország. Forrás: 25–34. lábjegyzet: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-peer-reviews_2219469x?_ga=2.61374444.131706240.1621422687-1265388792.1602508229

([26]) Horvátország, Ciprus, Görögország, Szlovákia, Spanyolország és Málta.

([27]) Magyarország, Málta, Hollandia, Dánia és Szlovákia.

([28]) Ausztria, Magyarország, Belgium, Lettország, Csehország, Portugália és Szlovákia.

([29]) Magyarország, Belgium és Luxemburg.

([30]) Ausztria, Lettország, Ciprus, Csehország és Portugália.

([31]) Belgium, Lettország és Magyarország.

([32]) Magyarország, Lettország és Csehország.

([33]) Olaszország, Málta, Franciaország, Luxemburg, Bulgária; Portugália, Románia, Görögország és Németország.

([34]) Észtország, Olaszország, Finnország, Litvánia, Franciaország, Szlovénia, Svédország és Írország.

([35]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

**2021. szeptember 16., csütörtök**

36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács gyengítette a Bizottság DAC7-re vonatkozóan javasolt módosításait, különös tekintettel a közös ellenőrzésekre és a csoportos kérelmekre; felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül jelenlegi álláspontját, és fogadja el a Bizottság által javasolt módosításokat; megjegyzi, hogy a csoportos kérelmek száma nagyon korlátozott, 2017-ben mindössze öt tagállam nyújtott be egy vagy több csoportos kérelmet; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen egy szabványos csoportos igénylőlapot, és foglalja bele a megfelelő végrehajtási rendeletbe ([36]); emlékeztet arra, hogy az ilyen lehetőséghez – valamint az egyidejű ellenőrzéshez – az eredmények eléréséhez az adóhatóság alkalmazottainak a külföldi adójogszabályok, a nyelv, a szakosodás és az interperszonális készségek terén alapvető képzésre van szüksége;

37. elismeri a bevált gyakorlatok megosztásának és a Bizottság állandó támogatásának hozzáadott értékét a nemzeti adóhatóságok felhatalmazása tekintetében; hangsúlyozza a Fiscalis 2020 program e tekintetben betöltött különleges szerepét; emlékeztet arra, hogy ennek ellenére a nemzeti adóhatóságoknak jelentősen meg kell erősítenie emberi, pénzügyi és infrastrukturális erőforrásait; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a nemzeti adóhatóságokba való megfelelő mértékű befektetés mellett; várakozással tekint az új Fiscalis projektcsoport megállapításaira az adatminőség közös keretek között történő mérésére irányuló fejlett elemzési technológiák használatáról;

38. tudomásul veszi az Európai Számvevőszék megállapításait ([37]), amelyek szerint többet lehetne tenni az adóügyi információk cseréjének hatékonyabbá tétele érdekében a nyomon követés, az adatminőség biztosítása és a kapott információk felhasználása tekintetében; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a DAC keretrendszerével kapcsolatos jövőbeni munkák során vegyék figyelembe az Európai Számvevőszék megállapításait;

***Az adatokhoz való hozzáférés és a nyomon követés***

39. mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy nincs elegendő bizonyíték a DAC1 és DAC2 rendelkezések szerinti jelentések minőségének értékelésére, mivel csak néhány tagállam végez rendszeres minőségellenőrzést a DAC1 és a DAC2 keretében megosztott adatokon; mély aggodalommal állapítja meg, hogy nem minden információt osztanak meg, és hogy a megosztott információkat nem használják fel kellő mértékben; megjegyzi továbbá, hogy a rendszer hatékonyságát alig ellenőrzik; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a DAC rendelkezései értelmében az információcserére vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető adatok nem elegendőek az információcsere alakulásának és hatékonyságának megfelelő értékeléséhez;

40. megjegyzi, hogy nincs közös uniós keret a rendszer teljesítményének és eredményeinek nyomon követésére, ami növeli a jelentett adatok hiányosságának vagy pontatlanságának kockázatát; megjegyzi továbbá, hogy csak kevés tagállam dolgozott ki és alkalmaz eljárásokat a pénzügyi intézmények által a DAC2 keretében benyújtott információk ellenőrzésére;

41. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék szerint a Bizottság nem ellenőrzi proaktív módon a jogszabályok végrehajtását, nem nyújt elegendő iránymutatást, és nem méri a rendszer eredményeit és hatását; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Számvevőszék által vizsgált öt tagállam közül csak egy hajtott végre adatminőség-ellenőrzést, amely pusztán korlátozott adatmintán történő kézi ellenőrzés formájában valósult meg, és nem szisztematikus folyamatként;

42. rámutat arra, hogy a megegyezési ráták azt mutatják, hogy nagy mennyiségű információt nem használnak fel, mivel nincsenek összepárosítva az érintett adófizetőkkel, és hogy a tagállamok nem ellenőrzik tovább a nem összeegyeztetett adatokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat közös keret létrehozására a DAC hatásának és költség-haszon arányának mérésére, valamint, hogy a DAC-adatmegosztást tegyék teljes mértékben ellenőrizhetővé és nyomon követhetővé az adatok származásától a felhasználásig, minden adatkészletbe beépítve egy azonosítót; felhívja a Bizottságot, hogy évente tegye közzé a tagállamok által kapott információk összefoglalóját, figyelembe véve az adózók jogait és bizalmasan kezelve az adatokat; rámutat azonban arra, hogy e jelentésnek összesített és részletes adatokat kell tartalmaznia, hogy lehetővé tegye a Parlament számára a megfelelő demokratikus ellenőrzést; megjegyzi, hogy a Bizottsághoz eljuttatott információkat nem kell szigorúan bizalmasnak tekinteni, ha az információk nem rendelhetők hozzá egyetlen adófizetőhöz; megismétli, hogy a Bizottságnak jogában kell állnia, hogy az adófizetők bizalmassághoz fűződő jogának figyelembevétele érdekében,

([36]) A Bizottság (EU) 2015/2378 végrehajtási rendelete (2015. december 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelv bizonyos rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és az 1156/2012/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 332., 2015.12.18., 19. o.).

([37]) https://www.eca.europa.eu/hu/Pages/DocItem.aspx?did=57680

valamint az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendeletnek ([38]) megfelelően, a kicserélt információk anonim módon történő felhasználásával jelentéseket és dokumentumokat készítsen;

43. felhívja a Bizottságot, hogy minden tagállamra vonatkozóan évente tegye közzé az országonkénti jelentések anonimizált és összesített statisztikáit; felhívja a tagállamokat, hogy a beérkezett országonkénti jelentéseket továbbítsák a Bizottság illetékes szolgálatainak;

44. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által elvégzett 2019. évi értékelés rámutatott, hogy szükség van a DAC-keret eredményességének következetes nyomon követésére; felszólítja a tagállamokat, hogy évente közöljék a Bizottsággal a statisztikai adatokat, az adóbevétel-növekedést és minden egyéb releváns információt annak érdekében, hogy megfelelően értékelhesse az információcsere hatékonyságát; kéri, hogy a megkeresésre történő információcsere esetében a szolgáltatott információkat országonként bontsák le, az adatvédelmi szabályok tiszteletben tartása mellett; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az információcsere hatékonyságának megfelelő nyomon követését és értékelését, és ezért 2023 januárjáig új átfogó értékelést kér;

45. hangsúlyozza, hogy az adóhatóságoknak teljes mértékben ki kell használniuk a digitális átalakulást, valamint, hogy az lehetővé teszi a hatékonyabb információszolgáltatást és a megfelelési költségek és a szükségtelen bürokrácia csökkentését; hangsúlyozza, hogy ehhez az adóhatóságok pénzügyi, emberi és informatikai erőforrásai megfelelő növelésének kell társulnia;

***Összhang egyéb szakpolitikákkal***

46. tudomásul veszi, hogy a DAC rendelkezései nagyrészt összhangban vannak az OECD közös jelentéstételi standardjával, az USA adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló törvényét (FATCA) tekintve pedig vannak jelentős átfedések, ugyanakkor fontos különbségek is;

47. sajnálatát fejezi ki az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló törvény szerinti viszonosság hiánya miatt; megjegyzi, hogy az Egyesült Államok jelentősen elősegít a pénzügyi titoktartást az USA-n kívüli állampolgárok számára; két fő kiskaput észlel: csak az amerikai eszközökből származó információkat osztják meg, és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat nem osztanak meg; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdjenek új tárgyalásokat az Egyesült Államokkal az OECD keretében a teljes viszonosság elérése érdekében egy közösen elfogadott és megerősített közös jelentéstételi standard keretében; hangsúlyozza, hogy ez jelentős előrelépéshez vezetne, alacsonyabb lenne a pénzügyi eszközök megfelelési költsége és jelentősen csökkennének a bürokratikus terhek; felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdjenek tárgyalásokat az ENSZ adóegyezményéről;

48. helyteleníti az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló törvénynek az úgynevezett „amerikainak tekinthető” személyekre gyakorolt kedvezőtlen hatásait; sajnálja, hogy európai szinten a mai napig nem sikerült tartós megoldást találni;

49. figyeli a DAC keretrendszere, valamint az (EU) 2016/679 ([39]) és az (EU) 2018/1725 ([40]) rendelet közötti lehetséges súrlódásokat; hangsúlyozza, hogy a DAC rendelkezéseiben előírt adatfeldolgozás egyetlen célja az általános közérdek szolgálata az adózás területén a tagállamokban, nevezetesen az adócsalás, az adókikerülés és az adókijátszás visszaszorítása, az adóbevételek védelme és a tisztességes adózás előmozdítása;

50. támogatja a Tanács arra irányuló felhívását, hogy a Bizottság elemezze, milyen mértékben lehetne a 2011/16/EU tanácsi irányelv alapján az adóhatóságok rendelkezésére álló eszközök alkalmazási körét még jobban összehangolni a 904/2010/EU tanácsi rendelet ([41]) egyes rendelkezéseivel;

---

([38]) Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

([39]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([40]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

([41]) A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

51. üdvözli a 2014/107/EU irányelvhez hasonló, a számlainformációk automatikus cseréjéről szóló, harmadik országokkal, azaz Andorrával, Liechtensteinnel, Monacóval, San Marinóval és Svájccal kötött megállapodásokat; szorgalmazza e megállapodás végrehajtásának értékelését, és ezért a meglévő, közös jelentéstételi standarddal kapcsolatos megállapodásra tekintettel értékelésre szólít fel; emellett hasonló megállapodásokra szólít fel a DAC3, a DAC5, 6 és 7 vonatkozásában;

***Következtetések***

52. sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb terjessze elő a DAC keretrendszerének átfogó felülvizsgálatát az Európai Parlament javaslatai és széleskörű nyilvános konzultáció alapján; határozottan felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy cseréljenek véleményt a Parlamenttel az ügyben; sajnálja, hogy a Tanács ismételten olyan határozatokat fogadott el, amelyek gyengítették a DAC keretrendszerének megerősítésére irányuló bizottsági javaslatokat;

53. mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Finnország és Svédország kivételével valamennyi tagállam megtagadta a Parlament számára a vonatkozó adatokhoz való hozzáférést a DAC rendelkezései végrehajtásának értékelése céljából; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem biztosított a Parlament számára hozzáférését a birtokában lévő adatokhoz; úgy véli, hogy a Parlament ezáltal ténylegesen akadályoztatva van abban, hogy betöltse a Bizottság feletti politikai ellenőrzési feladatát, amelyet az EUSZ 14. cikke és 17. cikke (8) bekezdése ír elő; megjegyzi, hogy a végrehajtási jelentésnek ezért jelentős hiányosságai vannak; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vessenek véget annak, hogy megtagadják a vonatkozó dokumentumok megosztását a közvetlenül alkalmazandó 1049/2001/EK rendelettel és az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvével összhangban; felhívja a Parlamentet, hogy használjon fel minden rendelkezésére álló jogi eszközt annak biztosítására, hogy megkapja a DAC végrehajtásának teljes körű értékeléséhez szükséges valamennyi dokumentumot;

54. tudomásul veszi, hogy a DAC az adózási kérdések tekintetében az európai integráció kormányközi dimenziója; emlékeztet azonban arra, hogy az adópolitikák strukturális szerepet töltenek be az EU – különösen a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, az adócsalás és az adókijátszás elleni küzdelemhez stb. kapcsolódó – stratégiai célkitűzéseinek megvalósításában; helyteleníti a Tanácsnak a DAC egymást követő felülvizsgálataival kapcsolatos álláspontját, amelynek alapja a Bizottság javaslatainak folyamatos enyhítése és a Parlament álláspontjának figyelmen kívül hagyása; felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a Parlamenttel szembeni hozzáállását az adóügyi kérdésekben, és konkrétan a DAC felülvizsgálatát illetően; sürgeti a Tanácsot, hogy a Parlament megfelelő demokratikus ellenőrzésének biztosítása érdekében adjon hozzáférést a DAC végrehajtásával kapcsolatos releváns információkhoz;

55. tudomásul veszi, hogy a DAC-nak kettős hatása van: információmegosztás révén felderíti a csalásokat, és annak köszönhetően, hogy a csalókat nagyobb valószínűséggel azonosítják és nem hagyják büntetlenül, elrettent tőlük; elismeri, hogy ezt az elrettentő hatást nehezebb számszerűsíteni, ugyanakkor felkéri a Bizottságot, hogy jövőbeni értékeléseiben vizsgálja tovább a DAC ezen aspektusait;

o

o o

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.